

عنوان مقاله:

مقایسه تاثیر گفت وگو بر کنش داستانی «خسرو و شیرین» و «لیلی و مجنون» نظامی

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب غنایی، دوره 19، شماره 37 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

مرضیه اسماعیل زاده مبارکه - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان

محسن محمدی فشارکی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

این پژوهش به بررسی عنصر گفت‌وگو در دو منظومه خسرو و شیرین و لیلی و مجنون می‌پردازد و جایگاه گفت‌وگوها را در بافت موقعیتی دو داستان نشان می‌دهد. در بررسی صورت گرفته مشاهده شد که حدود ۵۱ درصد از داستان خسرو و شیرین و حدود ۲۸ درصد از داستان لیلی و مجنون را گفت‌وگو تشکیل می‌دهد. گفت‌وگوها در هر دو اثر منطبق با درون‌مایه آن است چرا که نظامی با توجه به تفاوت فضای دو داستان، شیوه بیان و کارکردهای متفاوتی برای گفت‌وگوها خلق کرده است. گفت‌وگو در خسرو و شیرین به دلیل پویا بودن شخصیت‌ها فراوانی بیشتر و کارکردهای متنوع‌تری نیز دارد. تنوع کمتر انواع گفت‌وگو در لیلی و مجنون با عواملی چون شیوه روایت داستان، شخصیت گوشه‌گیر مجنون و انزواطلبی و رازداری لیلی و به طور کلی ایستایی شخصیت‌ها مرتبط است. در مقاله حاضر به روش توصیفی و تحلیل محتوا به این پرسش پاسخ داده شده است که نظامی از چه نوع گفت‌وگوهایی در خسرو و شیرین و لیلی و مجنون استفاده کرده و تاثیر، هدف و کارکرد این گفت‌وگوها در این دو منظومه به چه صورت بوده است؟

کلمات کلیدی:

خسرو و شیرین، لیلی و مجنون، گفت وگو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1307897>

